

FARNÍ ZPRAVODAJ MORAVANY, ŽELEŠICE

červenec — říjen 2024
Číslo 33

Uvnitř najdete: *Z farnosti, z diecéze, pro děti*

MÍSTO SETKÁNÍ S BOHEM

Během letních prázdnin jsem měl možnost cestovat. Vydal jsem se do Toskánska. Rád cestuji. Nová místa obohacují můj život, přinášejí zkušenost i inspiraci. Útočištěm mi byl klášter kontemplativních mnišek, které mě přijaly ve své komunitě. V tichosti jsem prožíval horké letní dny v jejich blízkosti, připojil se k jejich modlitbě. Z této oázy klidu jsem vyjížděl objevovat. Toskánský venkov vypadá jinak než hlučná evropská velkoměsta. Má zcela odlišný rytmus života, vyprahlá kopcovitá krajina posázena olivovými háji působí pokojně, někdy až opuštěně. Nejsou zde vidět stáda zvířat, protože v horkých letních měsících chybí pastva, slunce spaluje půdu a na určité období z ní dělá poušť, což nečiní potíže hlubokým kořenům olivovníků a vinné révě. Cikády neúnavně cvrkají, v horkých dnech už od rána, a ustávají až v pozdním večeru, když už je tma. Při stmívání, kdy jsem sedával v zahradě pod vysokými piniemi a v dálce vyhlížel Korsiku, uondán vysokými decibely, které cikády vydávají s dokonalou pravidelností, jsem mohl přemýšlet. *Ars vivendi*. Umění žít. Jak úžasné je potkávat lidi, kteří dokáží žít! Toskánsko má dlouhou historii, tamní kultura se tvořila mnoho generací. Lidé nemají zájem měnit věci podle toho, jak to frčí jinde. Jsou hrdí na úzké nepraktické uličky, stoupaná kamenná obydlí, na staré tašky domů, které podivuhodně zapadají do okolní krajiny. Staré kostely plné fresek, místní řemeslníci, kteří tvoří kupříkladu z alabastru, to všechno zapadá do kraje, který se naučil milovat svůj domov. Během prázdnin jsem navštívil i jiná místa než Toskánsko.

Některá mě okouzila, jiná mi přišla jaksi vágní, bezduchá. Myslím si, že duch daného místa nutně souvisí s lidmi, kteří tam dlouhou dobu žijí. Každé město, vesnice, každý dům nebo pole nese nějaký příběh, skrývá poselství. Jsme součástí těch, kteří danému místu vtiskují ducha. Kéž by mnoho lidí mohlo zakusit i v našem kraji podobnou radost ze života, která mi vyvstala v srdci Itálie. Mám dobré důvody se domnívat, že máme správně nakročeno, proto se chci podělit o další radost. Po celý rok jsem sledoval skupinu mladých lidí, kteří se také vydali na cestu, aby získali zkušenosti, inspiraci, aby se naučili skutečně žít! Vnímám jsem na jejich cestě tolik důležitých věcí, podobnou vyprahlost jako na toskánských polích, samotu jako na tamních kopcích, radost jakou mívají ti, kteří se zamilují a také pokoj, který přináší vytrvalost a touha po tom, kterého se na každém kroku snažíme dotknout.

(o. Vojtěch)

Co se dělo, děje a bude dít (nejen ve farnosti):

FARNÍ PROJEKTY

Týden před oslavami sv. Václava se podařilo dokončit realizaci projektu v otevřeném přístřešku. Kromě prací avizovaných ve farním zpravodaji č. 32 (vydláždění, přívod elektřiny a vody) se zrealizovala kompletní elektroinstalace osvětlení a zásuvek, kanalizační přípojka pro budoucí kuchyňskou linku a bylo také položeno drenážní potrubí, které slouží pro odvod dešťových vod z venkovního prostoru před přístřeškem. Dále byla zrealizována nová přízdívka pro zabudování budoucí kuchyňské linky a dvě okrasné zídky, které jsou nedílnou součástí hrubých terénních úprav a ohraničují venkovní prostor.

Do konce roku jsou ještě naplánovány finální terénní úpravy a osetí nové trávy.

Na příští rok se plánuje pokládka dlažby na přístupový chodník k otevřenému přístřešku, vestavba kuchyňské linky s dřezem, její napojení na instalace a osazení všech koncových prvků.

(ekonomická rada farnosti)

Synodální skupinka

V rámci pokračování synody v Brněnské diecézi se v dubnu 2024 utvořila v naší farnosti synodální skupinka, která měla za úkol zamyslet se nad jedním z témat z užšího výběru biskupské synody a své závěry poslat na biskupství. Jelikož jsme ale chtěli probrat témat více, rozhodli jsme se nadále scházet i po odevzdání závěrů.

Zatím proběhla 4 setkání, probrali jsme témata Ženy v životě a poslání církve, K církvi, která naslouchá a doprovází a Biskup v církevním společenství.

Další setkání nás čeká v neděli 3. 11. po mši svaté. Zamýšlet se budeme nad speciálním tématem vybraným naším biskupem pro brněnskou diecézi – Pastorační rozvedených a žijících v neregulérních svazcích. Všechny, které toto téma nebo celý synodní proces zajímá, bychom chtěli povzbudit, aby se setkání zúčastnili. Budeme rádi za každý nový přírůstek naší skupinky.

(Eliška Švestková)

Výlet ministrantů na Valašsko

První dva dny posledního prázdninového týdne se uskutečnil výlet velké skupiny ministrantů a třech dospělých řidičů (O. Vojtěch, Pavel a Petr K.) za krásami Moravy na východ od Brna. Bohužel, část ministrantů se zúčastnit nemohla z rodinných i jiných důvodů. Snad příště.

Po společné modlitbě u kostela jsme nasedli do aut a vydali se přes Buchlovské kopce na Velehrad. Byli jsme srdečně přivítáni místním farářem, P. Josefem Čunkem, SJ. V poutní bazilice nám podal zasvěcený výklad u sarkofágu kardinála Špidlíka, provedl nás bazilikou, vysvětlil symboly a zobrazení nádherných vyřezávaných chórových lavic. Měli jsme možnost odsloužit si mši svatou v kapli Panny Marie, Matky jednoty křesťanů. Po mši svaté nás provedl podzemím baziliky, kde jsme mohli vidět doklady o obrovské historii tohoto cyrilometodějského místa.

Z Velehradu jsme se vydali na oběd do Uherského Brodu, kde jsme na terase jedné z restaurací mohli utišit hlad. Posilnění jsme se posunuli dál směrem na jihovýchod, do Bílých Karpat, nad vesničkou Vyškovec jsme zaparkovali na kraji cesty a okolo samot vystoupali pár výškových metrů a dostali se na značenou turistickou cestu, která vede přesně po česko-slovenské hranici na kopec Machnáč, na němž stojí velký dřevěný kříž a z něhož je úžasný výhled na slovenskou krajinu okolo Trenčína, slovenské i moravské hory, cesta je pohodlná, s nevelkým převýšením, opravdu pěkná vycházka s velkou estetickou hodnotou, ovšem nejlépe za dobré viditelnosti... My jsme dostali darem spíše takovou ochutnávku...

Po cestě na nocleh, který byl domluven na faře ve Francově Lhotě, jsme se ještě zastavili v lázeňských Luhačovicích a prošli se až ke kolonádě, ochutnali z místních pramenů a obdivovali krásné parkové květinové úpravy.

Ve Francově Lhotě nás přivítal zdejší mladý farář, každý si našel svoji postel či místo na zemi a společně jsme si připravili večeři – špagety, které moc chutnaly... Po večeři a modlitbě se někdo zabavil hrou, někdo u ohně zazpíval pár známých písniček.

Ráno byla prvním bodem programu mše svatá v místním kostele sv. Štěpána uherského, mimochodem-Francova Lhota je rodištěm kardinála Štěpána Trochty... Při mši svaté jsme seděli kolem oltáře, otec Vojtěch hrál

na kytaru, bylo to velmi pěkné ministrantské společenství se svým knězem a Pánem Ježíšem.

Po snídani jsme uklidili a vyjeli jen pár kilometrů do Horní Lidče, kde je expozice Betlém. V podkroví budovy je rozmístěna krajina a dřevěné vyřezávané figurky, část je pohyblivá. Krajinu tvoří napodobeniny nejrůznějších významných staveb (hradů, kostelů, jiných známých míst) jednak Čech, Moravy a Slovenska, ale i z Řecka, Itálie apod. Odpovídá to skutečnosti, že na tvorbě Betléma se podíleli řezbáři z Čech až po Slovensko. Při prohlídce nás dokonce natočila TV Noe... Přesunuli jsme se jen o pár metrů dál, do dřevěného kostela sv. Václava, který byl dostavěn a vysvěcen právě před třiceti lety. Moc pěkný moderní liturgický prostor je to.

Další bod programu byla cesta do Pulčína a vycházka, spíše potom výstup na skalní pískovcové město, největší na Moravě. Byla to dobrodružná a trochu i náročná cesta po skalách s krásnými výhledy. Na kraji vesnice jsme si dali oběd a sjeli do Lidečka, abychom aspoň viděli skalní útvar, který se jmenuje Čertovy skaly. Už bylo odpoledne, když jsme přes několik valašských vesnic docestovali na Ploštinu, což je osada pod Vizovickými vrchy, která byla necelé tři týdny před koncem 2.světové války vypálena kvůli pomoci partyzánům. Bohužel, svými životy to odneslo 27 lidí z okolních několika vesnic. Na jejich památku je zde vybudována působivá, moderní, multimediální expozice, díky které jsme se mohli mnoho dovědět o této hrozné tragédii i jí podobným v okolí. Také jsme se pomodlili u kaple Panny Marie Bolestné. Ještě jsme navštívili památník, vybudovaný před více než padesáti lety.

V pozdním odpoledni nás čekal poslední bod programu – ten, který možná kdysi stál u zrodu myšlenky na uspořádání podobného výletu- návštěva mé rodné vesnice Vysoké Pole, resp. kaple Panny Marie nad vesnicí a vodní kaple. Pro mě skoro posvátné místo mého dětství a dospívání. Po cestě jsme museli projít kolem tzv. Encicentra, kde jsou k vidění nejrůznější domácí zvířata, několik vzdělávacích instalací o přírodě apod. Zastávka měla u chlapců velký úspěch, jak po cestě nahoru ke kapli, tak na cestě zpáteční. Samotná kaple je posazená na kopci, s krásnou kulisou okolních Vizovických vrchů. A od větší kaple vede tzv. cesta zdraví, na které (kolem

chodníčku) jsou pěstovány a představeny různé bylinky na nejrůznější lidské choroby... U menší vodní kaple jsme se trochu osvěžili vodou z pramene, pomodlili se k Panně Marii a pomalu se vydali na cestu dolů, do vesnice, k autům, abychom se rozjeli přes Zlín k domovu a předali chlapce v pořádku jejich rodičům.

Za necelé dva dny jsme zažili a viděli velké množství krásných míst, byli spolu, prožili společenství ministrantů, které ještě nedávno bylo v Moravanech nepředstavitelné. Ale dorostla nám silná generace chlapců a snad i takovéto akce, kdy jsou spolu a vede je mladý, nadšený kněz, jim dodá sílu a odvahu prožívat svou víru naplno. I podle reakcí samotných ministrantů jsme zažili opadu úžasné, Bohem požehnané, dva dny. Bohu a Panně Marii díky!

(Pavel Kořenek)

První svaté přijímání

I v letošním roce se u nás ve farnosti konalo první svaté přijímání. V neděli 2. června 2024 v kostele Sv. Václava v Moravanech k přijímání poprvé přistoupilo pět dětí ze třetí třídy. Adrianka, Kačenka, Ondrejko, Šimi i Terezka jsou všichni pravidelnými účastníky nejen nedělních bohoslužeb. Zároveň je velice potěšující, že se účastní i dalšího farního života a dění. Ještě jednou bych za všechny prvopřijímající děti i za jejich rodiče chtěla poděkovat všem, kteří se podíleli jak na přípravě dětí, tak na přípravě a průběhu samotného obřadu. A obrovský dík patří i Vám všem, kteří jste se za ně a za jejich rodiny modlili.

Zeptali jsme se dětí na pár otázek, jak tento den prožívaly, několik odpovědí zde vybírám.

Co se ti na tomto dni líbilo nejvíce?

- *Celý den se mi moc líbil, byl to krásný slavnostní den.*
- *Líbila se mi celá mše a hlavně zpěv.*

-
- *Že jsem mohla ochutnat hostii, přijala jsem tělo Páně.*
 - *Všechno bylo super, nejlepší ze všeho bylo asi když jsem poprvé ochutnala posvěcenou hostii.*

Co tento den znamená pro tvůj další život?“

- *Pro mě to znamená, že postupuju ve víře a budu chodit ke zpovědi.*
- *Pro mě to, že můžu přijímat a dál poznávat Pana Ježíše.*
- *Být s Ježíšem – můžu se nyní setkávat s Ježíšem při eucharistii.*

Jak jsi si obřad a celý den užil(a)?

- *Suprově!*
- *Obojí jsem si užil hodně. Byl jsem rád, že přijel hlavně děda, ale i tety, strejdové, bratranec a sestřenice. Celé to bylo pěkné, slavnostní.*
- *Bylo to super, hlavně to, že přijeli i příbuzní, protože jsem je mohla vidět a mohli při tom být.*
- *Užila jsem si to více než běžnou mši v neděli.*

Jestli a proč jsi se na tento den těšil(a)?

- *Těšila jsem se, že už budu přijímat Pana Ježíše.*
- *Těšil jsem se moc a hlavně proto, že jsem mohl přijmout Pana Ježíše a můžu teď už při každé mši svaté.*
- *Těšila jsem se na šaty a hostii*
- *Těšila jsem se, protože to bylo poprvé v mém životě, kdy jsem si mohla takovou slavnost užít.*

Co bys chtěl(a) vzkázat dětem, které přistoupí k prvnímu svatému přijímání příště?

- *Nebojte se zpovědi, je to krásný pocit!*
- *Aby se dobře připravily a aby si to moc užily, je to úžasný zážitek a krásná slavnostní atmosféra.*
- *Že se nemusí bát a že budou před tím trénovat. Je to pěkný zážitek.*

Jsem moc ráda, že se dětem obřad líbil, že si den užily. Je obdivuhodné a myslím, že je to obrovskou Boží milostí, jaké úžasné společenství zde máme, že spolu v naší farnosti dokážeme nádherně oslavovat všechny svátosti. A už nyní se těším na další.

(Jana Železníková)

Vzpomínky na farní tábor!

Letos jako každý rok se v létě odehrál farní tábor. Uskutečnil se na faře v malinké vesnici Bedřichov. Každý rok má tábor nějaké téma, letošním tématem byl Harry Potter. Na začátku tábora jsme byli rozděleni pomocí čarovného klobouku do 4 kolejších - Zmiozel, Havraspár, Nebelvír a Mrzimir. Koleje potom proti sobě soupeřily a získávaly body za každou hru! Hráli jsme různé běhačky, taktické hry, luštili šifry anebo jsme třeba hráli, že máme svoji pizzerii, kterou musíme rozvést. Jeden den měl každý tým udělat video a potom se všechna videa hromadně promítala. Poslední den v pátek jsme měli pokladovku. Všechny týmy po určitém intervalu vyrazily na cestu, kde plnily různé úkoly. Po těžké trase se každý tým postupně vrátil na faru. Po sečtení všech bodů získal výhru tým Zmiozel. A další den se jelo domů. Děkujeme všem moc vedoucím, protože tenhle tábor byl super!

(Matyáš Kaňovský)

Příprava na biřmování

Naše příprava v průběhu minulého roku mi přišla navržená tak, aby si z ní každý mohl odnést něco pro sebe a měl prostor pro rozvinutí osobního vztahu s Bohem.

Mně osobně pomohlo společenství, které se mezi námi v průběhu roku přirozeně vytvořilo, a samozřejmě také duchovní příprava. Díky ní jsem se naučil v některých věcech úplně svěřit do rukou Božích, a tím na sebe nebrat tak velkou zátěž, jakou jsem se vždy snažil zvládnout sám vlastními silami, což v některých situacích není možné.

(Matěj Hofman)

Celoroční příprava na biřmování a samotný den “D”

Jak jistě spousta z vás ví, již to byl rok, co jsme se spolu s mladými (i některými staršími) z našich farností začali chystat na svátost biřmování. Rok utekl velice rychle a ušli jsme za tu dobu pořádný kus cesty, hlavně té duchovní. Za to patří velké díky našim vedoucím otci Vojtěchu Librovi, otci Janovi Kotíkovi a úžasným manželům Šimovým, kteří měli na starost veškerou organizaci a vedení. Prožili jsme spolu krásné chvíle v blízkosti Ducha svatého, kdy jsme se také mohli naučit více ze základů naší víry, jako je Písmo svaté a jeho části, Desatero Božích přikázání, Nejsvětější Trojice, svátosti, Velikonoce a jejich význam, spousta inspirujících svědectví a mnoho dalších. Jako třešničku bych vyzdvihl společné víkendy, hlavně ten závěrečný pod vedením otce Vojtěcha Kodeta, kdy jsme mohli načerpat spoustu inspirace do života a doslova pocítit dotek Ducha svatého. Byl to zkrátka nabitý duchovní rok, který jsme nemohli zakončit jinak než přijetím samotné svátosti. Tento den byl pro nás všechny velice výjimečný. Já osobně byl nervózní už od rána, protože jsem vnímal, jak velká a podstatná událost to v mém životě je. Vše klaplo podle plánu a všichni jsme s velkou úctou a radostí tuto svátost skrze otce biskupa Pavla Konzubula přijali. Obrovské díky patří též naší úžasné moravské schole, která již tradičně odvedla suverénní výkon, jenž způsoboval až zimomřivky. Na závěr všeho byl společný oběd se všemi rodinami, který jen podtrhl tu úžasnou atmosféru, kterou nám celé biřmování přineslo. Na závěr bych rád napsal, že jsem neskutečně vděčný za to, jakou úžasnou partu jsme dokázali vytvořit. Scházeli jsme **se i mimo**

daná setkání a vycházeli spolu jako nejlepší kamarádi. Přál bych nám všem, aby to vydrželo co nejdéle a Duch svatý, aby nás doprovázel na všech našich cestách životem.

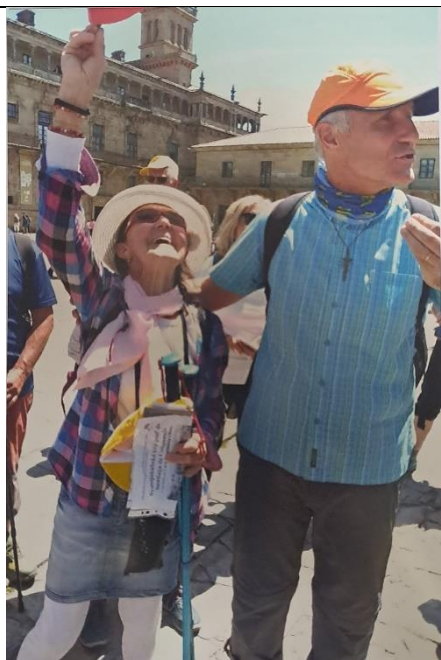
(Karel Moravec)

Pouť, putování, cesta: naděje a cíl

Listuji zpravodajem Moravy/Želešice duben-červen 2024 a těším se z toho, kolik nás může prožívat pouť. Některá je 100 kilometrová, nebo i delší, jiná 50kilometrová, ale i putování ke svatému Peregrinovi, do kapličky vzdálené od nás cca 5 km, je moc krásné. Co nás vede k vykonání poutě? Je to naše touha.

Projít Boží přírodou za zpěvu ptáků, pofukujícího větru a v záři slunce, když se to vydaří. Pokud nám prší, někdy to vadí, ale příroda za déšť děkuje. Kéž by ho nebylo tolik, aby působil katastrofy. Při našem putování potkáváme historii staveb kostelů, far, klášterů, zámků, Božích muk, kapliček, křížů a

soch. Také jsem letos docela putovala (V-VI 2024). Vyrazila jsem s Diecézním centrem farnosti Hradec Králové, a to na Svatojakubskou pěší pouť do Santiaga de Compostela, s návštěvou Lurd, španělského mariánského místa v horách Carabandala a Porta. S duchovním doprovodem otce Mariana ze Slovenska v počtu přes 40 poutníků z celé ČR. Ubytování jsme měli v penzionech nebo na studentských kolejích. Autobus, který nám byl v patách pro potřebu nás starších, nikdo nevyužil. Dovážel nás však k ubytování.

Cest do Santiaga vede několik a jejich značení je totožné. Naše a moje trasa

pouti do Santiaga vycházela ze španělského města Sarria – Královskou cestou přes Galicii za krásného jarního počasí. Byla to pro mne životní pouť. Všude jsem děkovala – jak to mám říci – za všechny, ale prvně za sebe. Za celý svůj život s Pánem Bohem a pod pláštěm Panny Marie. O cestě a její organizaci už psali Burianovi s p. J. Skácelem.

Všem, kdo mají úmysl jít tuto pouť, bych ráda řekla, ať nedají na řeči o tom, že je zkomercializovaná. Ani náznakem jsem to nepoznala. Po více než 100 kilometrové cestě stát před katedrálou sv. Jakuba, na místě, kde byly jeho ostatky, v davu desetitisíců poutníků z celého světa a já, mávajíc nad hlavou praporek naší České republiky, obklopena poutníky z naší skupiny = to je odměna.

A ještě se chci jen zmínit o pouti v ČR, v Plzeňském kraji, třeba pro inspiraci. Vedla Manětínskou vrchovinou do kostela Navštívení Panny Marie v Mariánských Skočích. Kostel patří farnosti Žlutice a pouť k němu jsem vnímala také jako odměnu. Mohla bych povídat ještě dlouho, ale musím nechat místo pro ostatní.

(Anna Chytková)

Žehnání květin, bylin a darů přírody

Tentokrát připadla tato jedinečná želešická slavnost na neděli 18. 8. 2024. Mši svatou slavil p. farář Vojtěch Libra. Tuto srpnovou událost u nás zažil poprvé. U obětního stolu se sešel i s Pavlem Hrabovským, naším milým rodákem, který slouží v současnosti jako farář v italském městě Tarquinia. Květiny, jimiž aranžerky s pomocníky zdobí den předem náš chrám, nás asi nikdy nemohou omrzet. Znovu a znovu k nám mluví o Bohu, Otci naší nádherné Země. Slavnostní ráz bohoslužby, bylinková vonička na památku a želešické koláče u východů z kostela – všechno bylo tak, jak jsme zvyklí a bylo to krásné.

Večer jsme se v kostele setkali s paní Zdenou Herfortovou, která žije v Želešicích a známe ji především z jejího působení ve velkých brněnských divadlech – Mahenově a Městském. Vyprávěla nám o svém příchodu do Želešic, o tom, kde se vzala socha sv. Františka, kterou našemu kostelu věnovala, ale i o svém životě herečky.

Na závěr svátečního dne jsme se shromáždili k adoraci. Letos jsme v modlitbě svěřovali Boží dobrotě své děti a svá vnoučata. Bohu díky za tento den.

(Terezie Holčapková)

Žehnání bylin a darů přírody - více fotografií na [Aktuální ohlášky | Farnost Želešice \(farnostzelesice.cz\)](#)

Varhany v kostele Neposkvrněného početí Panny Marie v Želešicích

SRPEN 2024

Tak konečně slovo dalo slovo a jdeme do toho! Ano, generální oprava varhan v našem kostele v Želešicích už je neodkladná. Stále jsme řešili jiné projekty, které byly neméně důležité, ale kdo si počká, ten se dočká.

První krok byl už na sklonku r. 2022 směrem k biskupství, kde jsem zažádal o nálezovou zprávu. Prohlídka varhan proběhla v srpnu 2023 a zpráva byla na světě. Obeslal jsem 8 varhanářských firem s poptávkou. Většina firem měla vážný zájem tyto varhany opravovat, protože je to vzácný kousek z dílny Gebrüder Rieger z Krnova z r. 1886. Ale u většiny varhanářských firem jsem narazil na termín začátku prací (natož pak konce). Byly to termíny vesměs roky 2025-2027. Nakonec varhanáři Richard Stehlík se synem Karlem končili opravu varhan v Lysicích, a tak by vzali Želešice. Začátek prací byl dohodnut na 1.7.2024 a konec 31.10.2024. Takže na Advent a Vánoce bychom už měli hrát.

Hned první den oprav se začaly odvážet píšťaly, štoky, pedály, manuál a měch do varhanářské dílny. Píšťaly projdou celkovou kontrolou a cínařské výspravy, měch dostal novou kůži, štoky se namořily proti červotoči a zapravily voskem, pedály nakonec musely být kompletně nové, manuál dostane repas klávesnice. Celá skříň projde namořením proti červotoči, který už se zde vydováděl dost.

Na tuto opravu probíhá každou první neděli v měsíci sbírka při mši. Nemalou částku přispěla obec a kdo chce, může přispět pomocí QR kódu zveřejněného na stránkách farnosti www.farnostzelesice.cz. Zde jsou i podrobnější informace.

V době adventní jsou v plánu již koncerty, tak snad se vše stihne a tenhle skvělý nástroj, který Želešicím darovali r. 1885 Friedrich Wannieck se svojí ženou, nám bude dále sloužit k poslechu při různých událostech.

ŘÍJEN 2024

Je říjen, poslední plánovaný měsíc opravy varhan v kostele v Želešicích. A s radostí můžu oznámit, že se oprava stihne v řádném termínu a bude úspěšná. Už teď se na varhany dá hrát, takže na nedávnou svatbu novomanželů Mikulenkových již byly v omezené míře v provozu.

Poslední zářijové a říjnové práce spočívaly v montáži manuálu, instalaci zbylých píšťal včetně velkých dřevěných píšťal pro pedály. Dále se vystlala skříň motoru speciálním molitanovým obložením proti nechtěnému úniku zvuku, který vydávají motor a hlavně turbína pro dodávání vzduchu do měchu. Když byly veškeré komponenty zpět, namontovala se obrovská záda skříně. Následovaly jemné opravy táhlového ústrojí mechanických varhan mezi manuálem a ventilovou komorou, hřídele, abstrakty, rejstříky, rejstříková táhla až po píšťalnici. Vše, aby fungovalo, jak má, a vydrželo fungovat i další roky.

Kvůli plánované svatbě částečně proběhlo i ladění, ale ještě se bude pokračovat. Varhanáři ještě dodají originální verzi rejstříkových popisů, které byly při předchozích opravách nahrazeny úplně jinými z jiných typů varhan. Tyto popisy by měly být již na cestě od výrobce.

Konečné předání za přítomnosti diecézního organologa Ondřeje Múčky by mělo proběhnout 31.10.2024.

(Vladimír Fic)

Krojované slavnosti - aneb co by kdyby....

Už 12 let, co pořádáme Krojované slavnosti se nám pravidelně vkrádá pochybnost, co by kdyby....

Zkušenost už máme. Za ty roky, co hody pořádáme, jsme byli nuceni čelit nečekaným nepříjemnostem, jako třeba vyhlášení celorepublikové prokrastinace, v souvislosti s lihovou aférou těsně před zahájením krojovaných slavností. Velká nepříjemnost. Reagovat se muselo rychle. Bude jen pivo a víno, všechen tvrdý alkohol musíme stáhnout, koláče se nabízet nebudou...i do nich patří rum... ani domácí slivovička, tak oblíbená na všech zastávkách. Nedá se svítit, nikdo nebudeme riskovat zdravím jiných ani své. Potom přišel kovid. Věřili jsme, že už nás nic víc nemůže překvapit...zářiový dešť se nám vždy obloukem vyhýbal, občasnou přeháňku bychom s přehledem zvládli.

Tentokrát nastal čas, postavit se čelem předpovědi počasí a čelit skutečnosti, že bude pršet. A hodně. A všude. A bez přestávek. Odvolat kapelu nejde, vrátit májku nejde, zrušit zaplacené kroje nejde...musíme improvizovat. Budou to ještě hody? Zaznívají nesmělé hlasy z řad

moravanské chasy. Probíhá rychlá a konstruktivní debata. Realizační tým a předsedové spolku předkládají tvrdá ekonomická data. Smlouvy a účty, které tato akce obnáší jsou nekompromisní. Mluví jasně. Pokud slavnosti zrušíme jsme ve velkém minusu. Pokud jsme schopni hody realizovat v jiném formátu, jsme v menším minusu nebo na nule...Většina promluví. Chceme. Mluví vox populi... A tady se mi vybaví moje učitelka latiny, která tuto větu tak ráda zmiňovala a vždy upozorňovala na to, že oblíbený citát není interpretovaný celý. V celé své skutečnosti zní: „ Nenaslouchej ty, kteří tvrdí, že hlas lidu je hlasem Božím, vždyť zbesilost davu se podobá šílenství“... řadíme zpátečku. Musíme ukočřovat nejen emoce své, ale i všech účinkujících – stárků. Vymezit hranice, co ještě lze a co už ne. Co je bezpečné, co ne.

Májka – stavět se nebude, průvod nebude, požehnání na faře nebude. Nevzdáme se, říká chasa. Máme jízďárnu! Nepoužívá se, ale když spojíme síly , umíme z toho prostoru udělat místo na slavnosti..

Během 3 dnů byla prověřena soudržnost moravanské chasy. Od středečního rána se v bývalé jízďárně pracovalo nonstop. Všichni spojili své síly. Bagrovalo se, odváželo i přiváželo. Prostory se vyklízely i uklízely, budovalo se zázemí, cizelovala se výzdoba, prověřovala elektřina... Všichni si sáhli na dno. Kdyby nic, byla jsem pyšná na tu urputnou práci všech i jednoho každého z nás.

Nakonec se ukázalo, že jsme tým. V době krize umíme zatáhnout za jeden provaz. Cíl byl všem jasný.

Krojované slavnosti byly naplněny, jen se odehrály v jiných kulisách, než jsme všichni dlouhé měsíce plánovali. Patří za to dík nejenom realizačnímu týmu, moravanské chase, obci, otci Vojtěchovi, ale všem Vám, kteří jste přišli.

Dnes, s citovým odstupem, zpětným nadhledem a kritickým pohledem musím konstatovat, že se nám podařilo něco mimořádného.

Nejlépe to vystihnou slova žalmu 90, kterým mě v době nelehkých rozhodnutí a náhlých krizí mentorovala moje maminka, za to jí skládám velký dík.

(Kateřina Novohradská)

Setkání prvokomunikantů s otcem biskupem Pavlem

Letos jsem již potřetí v řadě měla možnost doprovázet naše prvopřijímající děti na diecézním Setkání prvokomunikantů na Petrově. Ve čtvrtek 3. října 2024 jsem vyrazila se čtyřmi dětmi z naší farnosti směrem na Petrov, kde jsme mnohokrát potkaly i posledního z našich pěti letošních farních prvokomunikantů. Ondrejko navštěvuje Cyrilometodějskou církevní základní školu a na Petrov jel spolu se svou třídou, takže si tento den mohl užít, i když ne ze skupinkou z naší farnosti.

Každoročně jsou na Petrov pozváni prvokomunikanti z celé diecéze. Tento

rok bylo přihlášeno přibližně 700 dětí, které v minulém školním roce 2023/2024 poprvé přijaly svaté přijímání.

Na Petrov jsme s dětmi dorazily přibližně o půl desáté, zaregistrovaly jsme se a vrhly jsme se na prodejnu Donium, která po většinu tohoto dne vždy praská ve švech. Drobné upomínkové předměty, kartičky s modlitbami nebo třeba růženec, každý si tu něco na památku najde.

V 10 hodin začala v katedrále mše svatá, kterou celebroid sám otec biskup Pavel Konzbul. Doprovázena byla dětskou scholou a všechny texty byly promítány na plátně, což byla letošní novinka. Katedrála je vždy plná a proto nějaká ta deka na sednutí je naší pravidelnou výbavou. Musím vyzdvihnout, že naši

prvokomunikanti se při mši chovali vzorově a ukázkově. Když otec biskup

při kázání procházel s mikrofonem mezi dětskými účastníky mše a pokládal jim otázky, hlásili se, ale bohužel se ke slovu nedostali.

Velkým zážitkem pro děti je i to, když biskup a zástup koncelebrujících kněží, většinou farářů ve farnostech, odkud děti přijely, odcházejí z kostela. Děti jim vytvoří úzký špalír přes celou katedrálu a otcové si s nimi cestou ven dávají placáky, otec biskup samozřejmě taky. V procesí jsme zahlédli i našeho otce Vojtu a protože se naše děti procpaly do toho špalíru, mohli si s ním také plácnout.

Po úvodním programu v katedrále na děti vždy čeká několik hodin zábavy ale i poznávání. Nejen po katedrále, ale i po okolních budovách a venkovních prostorech v okolí katedrály jsou pro ně připravena stanoviště. Na každém stanovišti je některý ze svatých či známých historických postav. Děti se o nich na stanovišti něco dozví a zároveň si splní nějaký sportovní či zábavný úkol. I přes to, že na to děti mají 3 hodiny, nikdy se nedaří obejít všechna stanoviště, takže si každá skupinka, každá farnost či školní třída vyberou, která stanoviště navštíví. A protože naše děti jsou různorodé a každý rok jsem doprovázela trochu jinou skupinku, tak každý rok navštívíme s dětmi jinou sestavu stanovišť.

Velice oblíbená je lukostřelba u Goliáše, letos jsme mu trochu pohrozili, přeci jen Šimiho brácha je David 😊 V katedrále děti postavily zeď u svatého Petra a u jeho bratra Ondřeje si nalovili rybky. Potom jsme společně s otcem Vojtou byli na návštěvě a na pokecu u otce biskupa. Naše děti byly nejaktivnější co se týkalo pokládání otázek, takže jsme zjistili, že otec biskup je přesně o 50 let starší než naše děti a také to, že mu v dětství ostraňovali nosní mandle stejně jako Adriance, která měla právě první vycházkový den po stejném zákroku.

Velice oblíbeným stanovištěm je pečení hostií. Toto stanoviště nikdy nesmíme vynechat už jen proto, že jeho patronem je svatý Václav a jeho babička svatá Ludmila, kteří stání ve frontě vždy dětem zkracují povídáním o svých životech. Potom si děti vyzkouší dva způsoby přípravy hostií a svoje výtvary si mohou sníst. S „plnými“ bříšky jsme potom vystoupali nahoru na věž na Petrově, počasí bylo slunečné, takže si děti užily i výhled na Brno. Jako poslední jsme se stavili u panny Marie, kde si děti vyrobily korunu. Potom jsme se již vrátili na závěr do katedrály, kde dětem bylo vysvětleno,

že korunu mají proto, že všichni jsou princové a princezny, protože Bůh je král a ony jsou všechny Boží děti.

A komentáře našich dětí k tomuto úžasnému zážitku?

Líbila se ti mše s otcem biskupem?

- *Ano, byla to nejmíc vtipná promluva. A líbilo se mi svaté přijímání.*
- *Jo, bylo tam hodně zpěvu a hodně dětí, které to zpívaly.*

Jaké stanoviště se ti nejmíc líbilo a proč?

- *S otcem biskupem, protože ho jen tak někde nepotkáme. A pečení hostií, to bylo zajímavé a chutnalo mi to.*
- *Asi setkání s biskupem, protože jsme se ho mohli ptát na otázky a zjistili jsme, že byl stejně jako já na operaci mandlí. Potom pečení hostií, protože jsme si mohli dát rovnou teplou hostii.*
- *Pečení hostií bylo moc zábavné. A také se mi líbil výhled z Petrova.*

Co říkáš na tu spoustu dětí, které taky letos poprvé přijali svaté přijímání?

- *Je to super, že nás bylo tak moc. A to tam určitě nebyli úplně všichni.*
- *Bylo to super, protože jsme potom v kostele na té mši mohli společně zpívat, ale nebylo to super, protože na stanovištích potom byly hrozně dlouhé fronty.*
- *Dost dobrý!*

Myslím, že za děti mohu dodat, že by účast určitě doporučili i dětem, které přistoupí k prvnímu svatému přijímání v letošním školním roce. I jako doprovázející osoba mohu říci, že se jedná o velice zdařilou akci. I v Bibli můžeme číst hned u několika evangelistů Ježíšova slova: „Nechte děti přicházet ke mně a nebraňte jim – vždyť právě takovým patří Boží království!“ (Lukáš, 18:16) Tato akce ukazuje, že i v dnešní době toto pro církev, nebo alespoň pro našeho otce biskupa, nejsou jen prázdná slova. Bohudíky.

(Jana Železníková)

Pouť k Sv. Václavovi

Letošní pouť se opět velmi povedla a setkala se s velkým ohlasem. Dětem se nejmíce líbilo...

Nejvíc se mi líbil na sv. Václava hrad se skluzavkou, a že jsem tam mohl být se spoustou kamarádů. (Tobík, 6 roků)

Nejlepší bylo skákaní s pirátem a s Kačí Burianovou na hradě a šneky s řízkama. (Magdička, 4 roky)

Krásna mše, výzdoba a skvělá zábava na farní zahradě. (Katy, 10 roků)

Přednáška a rozhovor na téma LGBTQ+

Ve středu 2.10.2024 v 19.30 se u nás v kostele sv. Václava v Moravanech uskutečnila přednáška na téma LGBTQ+, kterou na pozvání otce Vojtěcha přijal salesián P. Zdeněk Jančařík. Kromě jeho kněžské služby se věnuje psaním knih na různá témata, nejznámější literaturou z poslední doby je jistě „Žena ať v církvi promluví“ či „Ty jsi kněz navěky“ věnovaná tématu postavení a roli žen v církevním prostředí, nebo nově vydaná „Růže z Lisieux“ o sv. Terezii a její hluboké spiritualitě, která rozhodně může oslovit i soudobé čtenáře. Od minulého roku se s otcem Zdeňkem počítá při pastoraaci pro zmíněné skupiny osob a

hodinové povídání přineslo vzhled právě na tuto činnost. Rozhovor se uskutečnil po přednášce, v písemné podobě. **Marie: Otče Zdeňku, stal jste se – poměrně nedávno – zodpovědným za pastoraaci LGBTQ+ v brněnské diecézi. Co to pro Vás znamená a obnáší?**

P. Zdeněk: *Je to pro mě výzva jako pro člověka a pro kněze. Snažím se jako člověk pochopit jinakost, to, že se někdo narodí a většinou během dospívání pozná, že se zamilovává jinak než ostatní – do osob stejného pohlaví. U nás katolíků to bylo dlouho zapovězené téma, tabu, případně se o tom mluvilo jako o deviaci a potenciálně hříšném jednání. Jako kněz se setkávám převážně s jednotlivci, kteří „se hledají“, přemýšlejí, co se životem, kam ho kvůli své jinakosti orientovat. A to je pro kněze možné pole*

působnosti, protože takové poradenství předpokládá soucit, milosrdenství a vnímavost. Neměl bych mít po ruce instantní odpovědi.

Marie: Jaké konkrétní kroky se v diecézi konají? Mají vůbec lidé z LGBT+ komunity zájem řešit pohled církve a s církví?

P. Zdeněk: Nejen v brněnské diecézi procházíme zajímavým vývojem: od mlčení a nicnedělání k vytváření malých pastoračních týmů. Jde také o šíření povědomí, že tato pastorece je svébytnou součástí obecné pastorece věřících i nevěřících. Naše úsilí má také dílčí plody v tom, že se už přidávají další diecéze, tedy ostravsko-opavská, plzeňská nebo olomoucká, které už mají také své LGBT+ týmy.

Marie: Co církev očekává od této iniciativy?

P. Zdeněk: Zatím odpověď hledáme. Nelze totiž mávnutím proutku změnit mentalitu církve a zrušit některé předpisy, např. o žehnání (homosexuálním) párům, nebo o sexu před manželstvím, v manželství, a to mezi mužem a ženou. O sexu dvou lidí stejného pohlaví, kteří se zamilují a žijí v konsenzuálním partnerství, není v katolické církvi zatím vůbec řeč – a to se v dohledné době jistě nezmění.

Marie: Probíhá pastorece LGBT+ i v jiných zemích, popřípadě na jiných kontinentech?

*P. Zdeněk: Samozřejmě! Nemám dostatečný přehled, s pastoračními týmy jsme navzájem propojeni a konzultujeme spolu různé kazuistiky. Co se týká zahraničí, jedním z nejznámějších protagonistů této pastorece je americký jezuita James Martin, jehož kniha *Most mezi římskokatolickou církví a LGBT+ komunitou* vyšla právě česky.*

Marie: Jak je vnímána pastorece LGBT+ mezi věřícími? S jakou odezvou se setkáváte?

P. Zdeněk: Ve své roli pastoračního asistenta LGBT+ osob se setkávám především s věřícími, pro které není snadné promluvit o své orientaci ani doma, ani v církvi. I tohle se ale posouvá. Zhruba před 10 lety si vzal život mladý kluk Filip Janeček, synovec známé moderátorky Pošty pro tebe, protože ho nepřijímali lidé v církvi. To by už dneska snad nebylo možné. Dnes se spíš mladí lidé LGBT+ orientace ptají sami sebe nebo kněze, mohou-li vůbec zažít opravdový partnerský vztah, jak je to se svátostmi apod.

Marie: *I přesto, že se vzděláváte v tématice LGBT+ a její vnímání vůči církvi, existují podtémata, u kterých tápete a nejste si jist?*

P. Zdeněk: *Takových témat je hodně, ne-li stále víc. Především jde o otázky antropologické, tedy proč Bůh stvořil někoho jinak, takže „nezapadá“ do křesťanské koncepce vztahů muž-žena (přirozenosti). Pak je to také mnoho otázek souvisejících s církevním morálním učením a dogmatikou: jak dnes lépe vymezit pojem hřích (lehký vs. těžký), co je hřích proti šestému přikázání...*

Marie: *Kdybyste si mohl položit sám otázku k tomuto tématu, jak by zněla?*

P. Zdeněk: *Kde bude církev za 20 až 30 let? Můžeme v církvi posouvat učení podle poznatků současné vědy, nebo nám stačí Písmo a Tradice? Ale bylo by těch otázek mnohem víc.*

Marie: *Děkuji Vám za rozhovor, přeji Vám hodně sil a Boží požehnání.*

(Marie Ogórek)

Adorační dny:

19. 11. Moravany

23. 11. Želešice

Setkání členů živého růžence:

Moravany: 27. 10. 15:00

Želešice: 10. 11. 15:00

Ministrantská olympiáda:

Telnice 9.11. celodenní program

Termíny manželských setkání (neděle od 16:00 na faře)

20.10., 17.11., 15.12.

Termíny Misijní klubko (sobota od 15:00 na faře)

19. 10., 16. 11., 14. 12.

Duchovní obnova pro farnost v Kostelním Vydří:

I v roce 2025 se uskuteční tradiční **duchovní obnova pro farnost Moravany a Želešice** v karmelitánském klášteře v Kostelním Vydří. Proběhne tentokrát těsně před začátkem postní doby, a to v termínu **27. února - 2. března 2025** (začínáme ve čtvrtek večer, končíme v neděli obědem). Celou obnovu pro nás povede P. Vojtěch Kodet.

Duchovní obnova je určena pro všechny dospělé zájemce z našich farností. Podmínkou je účast na celé akci. Kapacita obnovy je maximálně 26 míst. Cena akce (ubytování a plná penze) je 2.265 Kč za dospělou osobu. Na obnovu se přihlašujte **u manželů Šimových**, ať už osobně, telefonicky (723 670 670) nebo mailem (simova.e@seznam.cz), a to nejpozději do 15. listopadu 2024.

Z diecéze

Milí redaktoři farních časopisů a webů, videozpravodaj AŽNAVĚKY Biskupství brněnského pokračuje dalším, v pořadí už třetím dílem. Řeč je v něm hlavně o církevním školství, a právě proto se místem natáčení stalo zázemí MŠ Jabula v Moravských Budějovicích. Zároveň přinášíme opět přehled událostí, které byly v uplynulých měsících pro diecézi klíčové, a už tradičně připojujeme taky povzbuzení a svědectví.

Celý díl videozpravodaje AŽNAVĚKY si můžete pustit na YouTube kanále brněnského biskupství: [ZDE](#), nebo na FB profilu: [ZDE](#)

Připravili jsme pro Vás přepis krátkých zpráv z videozpravodaje. Pokud budete mít prostor, budeme také rádi, když informace, které ve videolistu zazněly, předáte dál, a to i v psané formě - Vaším čtenářům farních webů či časopisů. Stejně tak, pokud máte možnost, prosím šiřte videozpravodaj taky na sociálních sítích, farních stránkách nebo jiných komunikačních kanálech, které máte k dispozici

(Karolína Kolářová, biskupství brněnské)

Co je nového v diecézi?

V létě změnili působiště někteří kněží. Službu v prvních farnostech zahájili nově vysvěcení Milan Pazdera, Lukáš Janoušek a Dan Martínek. Děkan z Hodonína Tomáš Koumal odešel do Říma - je z něj nový rektor v Papežské koleji Nepomucenum. Nahradil ho P. Ladislav Bublán. Změny se týkaly dalších 15 farností.

Přípravu na trvalé jáhenství zahájí v novém školním roce 12 uchazečů.

Dva muži z naší diecéze vstoupí do kněžské formace.

Brněnská diecéze i na příští rok vypíše granty na pastorační projekty. V roce 2025 budou zaměřené na mladé lidi od 12 do 26 let. Rozdělovat se bude 1 milion Kč. Projekty je možné přihlašovat do 15. listopadu.

Kostel sv. Jakuba v Brně se na konci června otevřel po tříleté rekonstrukci.

V podkroví teď nabízí unikátní multimediální expozici.

V létě naše diecéze hostila dvě významné křesťanské akce. Začátkem července na brněnském výstavišti konferenci Charis - tradičně pod záštitou biskupa Pavla. Přijely na ni tisíce věřících. V srpnu pak profesorka Mary Healyová z USA vedla duchovní obnovu s tématy uzdravení a duchovních darů.

Sto kněží z celé diecéze se setkalo na svátek Panny Marie Karmelské v Kostelním Vydří. Konala se tam tradiční kněžská pouť, letos za účasti vzácného hosta: Z Kanady přijel kardinál s českými kořeny Michael Czerny. V našem regionu trávil svoji letní dovolenou.

Putovali nejen kněží, ale i ministranti. Desítky chlapců a dívek v polovině prázdnin vyrazily na ministrantskou pouť do Říma. Tam se potkali jak se Svatým otcem, tak s vrstevníky z celého světa.

Děkujeme všem farnostem, které se během léta přidaly k projektu Otevřená chrámy. Díky němu mohou zájemci navštívit kostely i během dne - mimo časy bohoslužeb. Je to součástí naší snahy o otevřenost všem lidem, kteří hledají Boha.

Každoroční pouť rodin hostil poslední srpnový den areál Porta Coeli v Předklášteří. Program měl svou duchovní část – třeba společnou modlitbu růžence a adoraci – na děti tu zas čekala stanoviště se zábavnými úkoly i divadelní představení. Na konec dostali poutníci požehnání do začátku nového školního roku.

Co se dít ještě bude?

Děti, které v uplynulém roce poprvé přijaly svaté přijímání, zveme 3. října na setkání s biskupem Pavlem. Pro účastníky je připravený zábavný i vzdělávací program.

Pokračují diskusní večery s biskupem Pavlem nazvané Ažnavěky naživo. 8. listopadu zavítá biskup do brněnské farnosti Žabovřesky. Jeho posledním zastavením byla Třebíč.

19. října zveme na Pastorační veletrh. V prostorech Biskupského gymnázia v Brně nabídne přednášky, svědectví, workshopy a mnoho další inspirace do života farností.

Členové pastoračních rad farností se setkají v širším kruhu – tentokrát po děkanátech. Termín: podzim.

Možná jste zaregistrovali novou vizuální identitu biskupství. V práci pokračujeme a na podzim spustíme **nový diecézní web**.

Světce

„Nejmladší“ svatí a blahorečení

Papež František ročně prohlásí za ctihodné, blahorečené či svaté desítky osobností z celého světa a ani v uplynulých týdnech a měsících tomu nebylo jinak. V médiích se nejčastěji objevovaly zprávy o **blahorečení** slovenského kněze a **Jána Havlíka** (1928-1965), který se stal obětí komunistického režimu. Na přelomu 40. a 50. let tajně studoval teologii a v roce 1951 byl poprvé zatčen. V procesu „Křištín a spol“ byl v roce 1953 odsouzen za velezradu, neboť se spolupodílel na založení tajného bohosloveckého učiliště v Nitře. Pracoval v uranových dolech poblíž Jáchymova. Ve vězení se věnoval misijní činnosti, za což mu byl trest navýšen. V roce 1962 byl sice propuštěn na svobodu, ale v důsledku špatného zdravotního stavu o tři roky později zemřel. Za blahoslaveného byl prohlášen dne 31. 8. v bazilice Sedmibolestné Panny Marie v Šaštíně. O několik týdnů později blahorečil sám papež František během své návštěvy Belgie španělskou karmelitku **Annu od Ježíše** (1545-1621), současnici svaté Terezie z Avily, které pomáhala s rozšiřováním řádu. Ve

Španělsku působila v klášterech v Granadě, Salamance či Madridu. Počátkem 17. století odešla do Francie, kde spolupracovala se svatým Františkem Saleským a založila dva další kláštery. Poslední zemí, ve které působila, byla Belgie. Zde založila kláštery v Lovani či v Bruselu, kde roku 1621 zemřela s pověstí svatosti. Blahořečena byla 29. září v Bruselu.

Papež František přistoupil v roce 2024 také k několika **svatořečením**. Nejpočetnější skupinou nových svatých byla skupina osob, které byly za svaté prohlášeny 20. října, během generálního shromáždění biskupů o synodalitě. Jedná se o **osm františkánských mnichů a tři maronitské laiky**, kteří byli zabiti během ozbrojeného konfliktu v pohoří Libanonu a Damašku v červenci roku 1860. Dále byla tentýž den za svatou prohlášena Kanadanka **Marie-Léonie Paradisová**, zakladatelka Kongregace malých sester Svaté rodiny, a Italka **Elena Guerrová**, zakladatelka Kongregace oblátů Ducha Svatého. Posledním světcem se stal otec **Giuseppe Allamano**, italský zakladatel misionářského institutu Consolata a jeho ženské větve Sester misionářek od Utěšitelky.

(Petr Koutný)

Pro děti

TAJEMSTVÍ BIBLE (seriál pro děti 8)

Šalomoun. To je jméno Davidova syna. David byl izraelským králem, a když byl velmi starý, nechal za krále ustanovit svého syna Šalomouna. Ten, ačkoli byl mladý, jistě na něj dopadla tíha zodpovědnosti takového postavení. Být král, znamená, že máte na starost osud celé své země. A to si Šalomoun uvědomoval. Bůh mu však chtěl pomoci a zeptal se jej: „Žádej, co ti mám dát.“ A Šalomoun si vybral takto: „Hospodine, (...) **kéž bys dal svému služebníku srdce vnímavé**, aby mohl soudit tvůj lid a dovedl rozlišovat mezi dobrem a zlem.“

A Bůh dal opravdu Šalomounovi nesmírnou moudrost a přidal i bohatství a slávu, takže se Šalomoun stal pověstným králem v mnoha zemích a

známe jej i dodnes. Navíc postavil později Šalomoun Bohu chrám, což bylo požehnání, kterého se jeho otci nedostalo.

A teď s podívejte na krátké video, které najdete na youtube.com, když napíšete do vyhledávání Šalomoun animovaný příběh, anebo si načtete QR kód níže.

Jenže pozor, scénka se Šalomounem nemá konec! Ten najdete v Bibli v 1. knize Královské, kapitola 3, verše 24 až 28!

(Terezie Holčapková)

Časopis je určen pro vnitřní potřeby farnosti. Vydává Římskokatolická farnost Moravany a Želešice. Redakce: Michael Ruschka, Pavel Kořenek, Lucie Kaňovská, Terezie Holčapková, P. Vojtěch Libra. Grafická úprava: Michael Ruschka. Příspěvky můžete zasílat na adresu: farni.zpravodaj@email.cz, Telefon: 605883911.